

[Jørgen Jørgensen.]

vor Medvirken til, at man under de videre Drøftelser søger at finde en Form, hvorved det Formaal, man har tilsigtet med Lovforslagets Fremsættelse, kan naas.

Alfred Jensen: Ogsaa i vort Parti har vi Forstaaelse for de Tanker, der ligger til Grund for Lovforslaget. Vi har dog ikke følt os helt overbevist om, at man ved Hjælp af Forslaget vilde kunne naa frem til den rigtige Løsning paa Problemet. Det var os derfor en Tilfredsstillelse, at Finansministeren stillede i Udsigt, at det kunde løses paa en anden Maade, og vi haaber, at der ved den Udvalgsbehandling, der nu vil finde Sted, vil blive opnaaet Resultater, som betyder, at man undgaar en for rigoristisk Anvendelse af de Straffebestemmelser, der findes i Loven.

Med disse Bemærkninger skal jeg tilsige vor velvillige Medvirken i Udvalgsarbejdet.

Funck Jensen: Det forelagte Lovforslag er jo ombøjet af Sympati fra alle Sider, en Sympati, der maaske i nogen Grad er Udtryk for en daarlig Samvittighed, for hele den Skattelovgivning, vi har, og hvori Selvangivelsen indtager en fremtrædende Plads, er jo af en saadan Art, at der ikke kan skabes et virkeligt Tillidsforhold mellem Skattemyndighederne og Skatteyderne. Rent bortset fra, at Selvangivelseskemaerne i Aar kom temmelig sent ud, er det et Spørgsmaal, om Afleveringsfristerne for Selvangivelsen ikke burde forlænges. Navnlig for foretningssdrivende er det jo saadan, at praktisk talt alle Virksomheder efterhaanden ser sig nødsaget til at benytte en Revisor, og derfor faar Revisorerne en uhyre travl Tid lige omkring Nytaar, saaledes at det i mangfoldige Tilfælde er vanskeligt for dem at færdiggøre de Regnskaber, som nu engang skal gøres færdige inden den i Loven fastsatte Frist.

Nu sagde den højtærede Finansminister, at man ikke gik saa strengt til Værks, og det gav den gældende Lovs § 4 Hjæmmel til. Jeg har dog et friskt Eksempel, hvor en statsautoriseret Revisor bad om Udsættelse af Afleveringsfristen fra den 15. til den 20. Skattemyndighederne indskrænkede den senere Afleveringsfrist til den 18.; man knappede altsaa med andre Ord 2 Dage af i det, Revisoren bad om. Man maa nok have Lov at spørge: Hvad vilde der i et saadant Tilfælde ske, hvis Revisor ikke naaede at blive færdig til den 18., men først kunde være blevet færdig til den 20., det Tidspunkt, til

hvilket han havde bedt om Udsættelse? Jeg tror derfor, at det Lovforslag, der her er forelagt, og som fastsætter en ganske bestemt Forlængelse af Afleveringsfristen, er paa sin Plads, og jeg henstiller, at man i det Udvalg, der nedsættes, tager Spørgsmaalet om en almindelig Forlængelse af Fristerne op, fordi hele Udviklingen, saa vidt jeg kan se, netop har medført, at en saadan Fristforlængelse efterhaanden er nødvendig.

Finansministeren (H. C. Hansen): Der kan næppe være Anledning for mig til at gøre mange Bemærkninger. Jeg tror ikke, at de Bestemmelser, der her er Tale om, bliver administreret saa haardhændet, som man fra visse Sider vil give det Udseende af. Jeg tror f. Eks. ikke, at man i Almindelighed behandler Tilfælde, hvor det drejer sig om manglende Underskrift, saa rigoristisk, som det ærede Medlem Hr. Aksel Møller syntes at mene. Jeg erkender, at det ærede Medlem naturligvis kan sidde inde med et eller andet Eksempel, der dokumenterer, at der har været Tale om en skrap Fremgangsmaade, men jeg vilde anse det for temmelig unaturligt, om man paa Basis af en saadan mindre Forseelse gik saa rigoristisk frem, som man undertiden forestiller sig.

Til det ærede Medlem Hr. Aksel Møller skal jeg i øvrigt sige, at jeg naturligvis er enig med ham i, at der fra Udvalgets Side i den Form, som vi kan enes om i Udvalget, og som maa anses for hensigtsmæssig, skal gives en Redegørelse for de Hovedsynspunkter og Retningslinier, som Udvalget og jeg forhaabentlig kan naa til Enighed om.

Det ærede Medlem Hr. Ølgaard anførte en Artikel, som „Information“ bragte i Gaar Aftes. Jeg har læst denne Artikel, og jeg tilstaar, at jeg har ikke taget den saa højtideligt, som det ærede Medlem Hr. Ølgaard har gjort. Jeg gaar ud fra, at der i „Information“ skal staa Ting, som er meget tilspidsede — det er vel i og for sig det, der navnlig skal fremhæve „Information“ i Forhold til andre Blade —, og derfor har jeg ikke lagt saa megen Vægt paa det; det gaar jo altid saaledes, at jo stærkere en Ting siges og jo flere Gange den siges, des mindre Vægt bliver der lagt paa den. Jeg synes imidlertid, at der i denne Artikel ligger Betragtninger, som er urimelige og ingen Forbindelse har med de faktiske Forhold her i Landet. I denne Henseende er jeg enig med det ærede Medlem Hr. Ølgaard.

Derimod er jeg ikke saa begejstret for at slutte op om det ærede Medlem Hr. Ølgaard, naar han derefter ligesom vil om-